

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK
EURÓPAI GAZDASÁGI TÉRSÉG
EFTA-BÍRÓSÁG

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(2008. december 19.)

Az E-11/07 és E-1/08 egyesített ügyekben Olga Rindal (ügyszám: E-11/07); Therese Slinning, képviselve Olav Slinning törvényes gyám által (ügyszám: E-1/08) továbbá a Külföldi Gyógykezelések Mentességi és Fellebbviteli Tanácsa által képviselt Norvég Állam

(szociális biztonság – szolgáltatásnyújtás szabadsága – nemzeti egészségbiztosítási rendszerek – másik EGT-államban keletkezett kórházi kezelési költségek – kísérleti és tesztkelés)

(2009/C 124/07)

Az Olga Rindal (ügyszám: E-11/07) és Therese Slinning (ügyszám: E-1/08) kontra Külföldi Gyógykezelések Mentességi és Fellebbviteli Tanácsa által képviselt Norvég Állam E-11/07 és E-1/08 egyesített ügyekben – a Borgarting lagmannsrett (Borgarting Fellebbviteli Bíróság) és az Oslo tingrett (Oslo Kerületi Bíróság) Bírósághoz benyújtott KÉRELME a szolgáltatások Európai Gazdasági Térségen belüli szabad mozgására vonatkozó szabályok értelmezésére, különösen az EGT-megállapodás 36. és 37. cikkei és az EGT-megállapodásba az annak 1. jegyzőkönyvével belefoglalt, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71/EGK tanácsi rendelet 22. cikkének értelmezésére irányulóan a Carl Baudenbacher elnök és előadó bíró, a Henrik Bull és Thorgeir Örlýgsson bírók alkotta Bíróság 2008. december 19-én ítéletet hozott, melynek rendelkező része a következő:

1. Összeegyeztethető lehet az EGT-megállapodás 36. és 37. cikkével az olyan külföldi gyógykezelés költségei fedezésének visszautasítása, amelyet a nemzetközi orvostudomány szerint kísérleti vagy tesztkelésnek kell minősíteni, amennyiben ilyen jellegű gyógykezelésre a lakóhely szerinti államban nincs jogosultság. Először, ez az eset áll fenn akkor, amikor a külföldi gyógykezelés költségeinek visszatérítési rendszere nem terheli jobban a külföldi gyógykezelésben részesülőket azokhoz képest, akik a lakóhely szerinti állam társadalombiztosítási rendszerének részét képező kórházakban részesülnek gyógykezelésben. Másodszor, ez az eset áll fenn akkor, amikor az esetlegesen felmerülő nagyobb teher kizárólag az olyan célok eléréséhez szükséges és indokolt eszközök alkalmazásából származik, amelyek a kórházi szolgáltatások szabad mozgásának korlátozását jogosan igazolhatják.
2. Nem bír jelentőséggel, hogy magát a gyógykezelési módszert nemzetközileg elismerték és a szóban forgó betegétől eltérő más orvosi javallatokra dokumentálták.

Az első kérdésre adandó választ illetően nincs jelentősége annak, hogy a kérdéses gyógykezelési módszert a lakóhely szerinti államban nyújtottnak kell tekinteni, mely a gyógykezelést csak kutatási projekt formájában, vagy kivételesen eseti alapon nyújtja. Nem bír jelentőséggel továbbá az sem, hogy a lakóhely szerinti állam mérlegeli a gyógykezelés jövőbeni nyújtását.

3. Összeegyeztethető lehet az EGT-megállapodás 36. és 37. cikkével a külföldi kórházi kezelés költségei fedezésének visszautasítása, amennyiben a beteg a lakóhely szerinti államban ésszerű határidőn belül, az elfogadott nemzetközi módszereknek megfelelő, alkalmas egészségügyi ellátásra irányuló ajánlatot kaphat.

A harmadik kérdésre adandó választ illetően nincs jelentősége annak, hogy a beteg – aki a lakóhely szerinti államban nyújtott megfelelő gyógykezelés helyett inkább a külföldi gyógykezelés mellett döntött – nem kapja meg a külföldi gyógykezelés költségeinek olyan mértékű fedezését, mint amennyibe a lakóhely szerinti államban nyújtott megfelelő gyógykezelés került volna.

4. Az első kérdésre és a harmadik kérdés első bekezdésére adandó válaszok tekintetében nem bír jelentőséggel, hogy:

- a lakóhely szerinti állam ténylegesen nem nyújtja a külföldön nyújtott gyógykezelést;
- a betegnek nem ajánlották fel a szóban forgó gyógykezelést a lakóhely szerinti államban, mert a beteget a gyógykezelés szempontjából nem vették tekintetbe, még ha a gyógykezelés a lakóhely szerinti államban elérhető is;
- a beteget megvizsgálták a lakóhely szerinti államban, viszont további műtéti beavatkozást nem ajánlottak fel neki, mivel úgy vélték, hogy a beteg nem tesz szert bizonyított haszonra a gyógykezelésből;
- a külföldi gyógykezelés valójában a szóban forgó beteg egészségi állapotának javulásához vezetett.

Azonban a harmadik kérdés első bekezdése tekintetében jelentőséggel bírhat, hogy az érintett betegnek orvosilag ésszerű határidőn belül ténylegesen nem ajánlottak fel megfelelő gyógykezelést a lakóhely szerinti államban. Ez az eset áll fenn akkor, amikor a lakóhely szerinti állam elutasítja a külföldi gyógykezelés költségeinek fedezését, holott orvosilag ésszerű határidőn belül nem tudott eleget tenni a társadalombiztosítási törvényből fakadó kötelezettségeinek, és a beteg számára nem tudta a gyógykezelést nyújtani valamelyik saját kórházában.
